

Forfatter: Trolle, Herluf

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens; Trolle, Børge FRA: Trolle, Herluf (1564-06-17)

Citation: Trolle, Herluf: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens; Trolle, Børge FRA: Trolle, Herluf (1564-06-17)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 156. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000064.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

17. Juni 1564.

Herluf Trolle til Mogens Gyldenstjerne og Børge Trollh.

Peder Munk er hjemsendt med Breve. Om Planerne for Flaadens Foretagender og Lybækkernes Optræden. Der er Mangel paa Ammunition m. m. Lybækkerne have gjerne villet beholde de svenske Fanger og sende dem hjem, hvilket han dog indtil videre har hindret. Øland har han ikke villet give sig i Lag med, da han ikke har Mandskab nok til at tvinge det; kunde han ved en ny Udskrivning faa flere Folk, vilde han besætte Landet. Han ønsker Forstærkning af de Skibe, der ere sendte til Norge. Om Peder Munks Ærende til Kongen.

Mynn wenlige och kierlige helsenn nu och altiit forsendt mett wor herre. Kierre wener, nest min willie tyeniste och tacksielse for alt gaatt, tha giffuer ieg etther wenligenn till kiende, att ieg for nogen tijdt sijdens afferde¹ erlig och welbyrdig mandt Peder Munck, att hand mundtligen skulle berette kong. maytt., wor aller naadigste herre, dissligiste etther, huorledis att handelenn seg haffuer begijffuid mett wore fyender. Sammeledis haffuer ieg antwordit hannum en fortegnelssse om alle ærinder, och haabis ieg meg till, att hand nu well wed thette pass haffuer werid hoss etther². Giffuer ieg och etther gandske wenligen till kiende, att tijdens haffuer werid meg lang att ligge her, sijden wy erre kommen fra wor fyender, saa haffuer ieg nogen gange beraadslaged meg mett alle mine s. 157hoffuidtzmendt och forre gijffuid, om mand wille gijffue seg till skeerenn y mod wor fyender, eller mand wille løbe vnder Ølant, om mand ther nogid gaat kunde skaffe, eller och mand wilde holde soen aff och till, till saa lenge att wy kunde bekomme fra etther, hues wij behøffue att staffere oss mett. Tha haffuer ieg fanged endeligenn thette suar aff dij lybske, att de icke erre saa stafferede, att de kunde gjøre nogid hoss fyender, och ther som att ieg forde them for fyenden, tha torde ieg ingen synderlig hielp eller bijstand forwente meg aff thennom, thett wille de vndskyllid werre ther vdij, thi de haffde sagt meg thett till fornn. Her findis och saa stor brøst vdij kong. maytt. flode for klodder¹ och lodtt och allehonde skijbs redskaff. Ieg troer och, att de suenske fanger, som de lybske haffuer inde, hielper ther fast till, att wy kunde komme vnder Borringholm, och the kunde faa them der paa slottid. Mendtz y huen(!) same fanger till kommer mett rette, tha ware thett got, att de komme vdij kong. maytt. forwaring, thij att Iacop Bagge wed all den suenskis raad, anslag och leylichheedt. Ieg haffuer nocksom till buditt meg imod den lybske amyral met forplictelse oc forskriffuelsse for samme fanger, mens alle mine tillbudtt haffuer intid gullid². De wille haffue sendt thennom strax till Lybke, haffde ieg icke werid ther for. Mett rett aluor, som forlangt er, att skriffue, saa haffuer denn lybske amyral wed handfaat³ loffuid och till sagtt, att samme fanger skall bliffue till stæde och icke forskickis, for end ieg fanger skriffuelse fraa kong. maytt., och thett skeer mett min wijden och willie. Y wille nu well giorre och sielff betencke thenne leylichheedt wijdere, end ieg kand skriffue etther.

Ieg haffuer intid wille rørt wed Ølandt vd aff thenne aarsage, att ther som ieg end haffde kommid them till at suerrie och loffue kong. maytt., och ieg icke haffde folck att legge ther paa landt, som thennom kunde s. 158forsuare, tha haffde deris eedtt werid intid och werid mere till skade en till gaffnn, huor for ieg haffuer laditt bliffue till sa[a] lenge, at mand kunde nogid skafle, som bestandt kand haffue. Och erre wij nu megid suage paa folck, saa att wy icke haffuer folck nock paa skijbene. Om eder ther forre tœcte raadeligt och gaat att werre, att mand op bød huer tyende mand aff Sielandt mett thett allerførste, att thett kunde komme ind, sømme(!) paa orloffsskijbene och somme paa barlaster¹ skijb och skuder, tha forseer ieg meg, att huor som Ølandt gaar oss till hande, eller wij faar thett ind, tha wille ieg thett saa thett(!) besette, at wy wille thet behollet, och thett skulle werre Suerrige och Kalmar en stur affbreck. Thette er icke vden en forslag och mening paa etthers gode behag och samtycke. Hues etther nw tyckis ther vdij, will ieg gjerne rette meg ther epffther. Ther som saa skulle werre, tha ware thett gaat, at Iacop Wijns bleffue theris hoffuidtzmand².

Ther som att dij skijb kommer hiem, som waar sendt hen till Norge³, tha ware thett gaat, at de oc skictis hijd till floden, och at mand kunde nogid vdrette nu, mens sommeren er, att mand icke skulle hale thett vd till winteren, som till fornn skeed er. Ki[er]re wener, ieg beder gjerne, att y wille holle meg min skriffuelse till gode, Ieg haffuer ingen menniske, ther ieg meg forlader saa till som till etther, y wille och well gjøre och raad føre meg y min handell och wesenn, ieg will thett altiit gandske gjerne fortiene y alle maade, y huor ieg kandt. Och will s. 159ieg nu her mett haffue etther gud alsommechste befalidt. Aff kong. maytt. orloffs flode vnder Karsso loffuerdags thend 17 iunij anno dominij 1564 etc.

Herloff Trolle.

Kierre wener, ieg haffuer trang for pappier, ther forre maatte ieg skierre thett halle arck her fra.

[Paa en løs Seddel:]

Kere her Magnus, ieg haffuer nu intit screffuit kong. mtt. tiill, tij ieg saa nyligen afferde Peder Munck oc wentther suar y gen mit thett førsthe¹. Icke wed ieg helder, om kong. mtt. er y Københaffn, naar thetthe budt komer. Peder Mu[n]ck haffuer fast the[nd] same beretning, dog setther ieg thett y etthers betencke, om etther synes, att y skreffue kong. mtt. ther nogit wijdere om. Mens om Øland oc thett udbuden folck

Trolle, Herluf, *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjøre (1. bind)*,

haffuer ieg intit screffuit, icke helder om the skjib att komme hiid, som nu y Norge ære. Datum som y breffuit.

Udskrift: Erlige och welbyrdige mendtt, her Magnus Gyldenstjerne till Stiernholm, ridder, kong. maytt. stadholder paa Kiobenhaffnn, och Byrge Trolle till Lilleø, min kierre broder, samtligenn gandske wenligen till schreffuitt.

Orig. med Segl i Rigsark., Mogens Gyldenstjernes Arkiv I. Kun Efterskriften egenhænd. Brevet er en Del medtaget af Fugtighed.